

شماره کارت:
۰۷۸

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه بیست و ششم

ترجمه و برداشت از: استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ

وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَاسِيَّمَا عَلَى

بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَزْوَاحِ الْعَالَمِينَ لِتُرَابِ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءِ

«پیشگفتار»

این جزوه با موضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است. ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حق جل و علا یادآوری شده است.

تا انشاءالله سالکین الی الله با تأمل زیادتری موفق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیاتی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سرهم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سائر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد انشاءالله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٣ - ٢٢ از سوره يوسف

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ

كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ (٣) إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي

رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ (٤) قَالَ

يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ

الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ (٥) وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ

تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا

عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦) لَقَدْ

كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْسَّائِلِينَ (٧) إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ

إِلَى آبِنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٨) أُقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ

أَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ (٩)

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ

السِّيَارَةَ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (١٠) قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ (١١) أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (١٢)

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ (١٣) قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ (١٤)

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (١٥) وَجَاءُوا آبَاءَهُمْ عِشَاءً

يَبْكُونَ (١٦) قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا

فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ (١٧) وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ

الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ (١٨) وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ (١٩) وَ

شَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ (٢٠) وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأَمْرَاتِهِ آكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ

تَتَّخِذَهُ وِلْدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ

الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۲۱)

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۲۲)

ترجمه آیات ۳-۲۲

«ما داستانی برای تو که نیکوترین داستانها است، در ضمن آنچه به تو از این قرآن وحی کرده ایم نقل می‌کنیم. اگر چه، تو قبل از این از غافلین بودی. (۳)»

از زمانی که یوسف به پدرش گفت: ای پدر من، قطعاً من در خواب دیدم یازده ستاره و خورشید و ماه برای من سجده کردند. (۴)

پدرش گفت: بی‌پسرم، رؤیای خود را به برادرانت نگوئی که آنها برای تو نقشه بدی می‌کشند. قطعاً شیطان برای انسان دشمن آشکاری است. (۵)

و اینگونه پروردگارت تو را انتخاب می‌کند و به تو تعبیر خوابها را تعلیم می‌دهد و نعمتش را بر تو و بر آل یعقوب تمام می‌کند، آنچنان که نعمتش را قبلاً بر پدرانت ابراهیم و اسحاق تمام کرد. قطعاً پروردگارت دانای حکیمی است. (۶)

محققاً در قصه یوسف و برادرانش (طالب) و نشانه‌هایی برای سائلین (و محققین) است. (۷) آن وقتی که پسران یعقوب گفتند: یوسف و برادرش محبوبتر از ما نزد پدرمان هستند و حال آنکه ما نیرومندیم. قطعاً پدرمان در گمراهی آشکاری است. (۸)

بکشید یوسف را یا آنکه او را در مکان دوری بیندازید تا پدرتان توجهش فقط به شما باشد و بعد از آن هم شما افراد صالحی خواهید شد. (۹)

گوینده‌ای از آنها گفت: یوسف را نکشید، او را در میان چاه کم‌عمقی بیندازید تا بتوانند بعضی از کاروانها او را پیدا کنند، اگر می‌خواهید کاری بکنید. (۱۰)

به پدر گفتند: ای پدر، شما را چه شده که در خصوص یوسف به ما اطمینان نداری و حال آنکه ما قطعاً خیرخواه اویسیم؟ (۱۱)

او را فردا با ما بفرست تا غذای خوب بخورد و بازی کند و ما حتماً او را محافظت می‌کنیم. (۱۲) پدرشان گفت: من قطعاً از اینکه او را ببرید، محزون می‌شوم و می‌ترسم شما از او غافل شوید و او را

گرگ بخورد. (۱۳)

گفتند: اگر او را گرگ بخورد، در حالی که ما قدرتمندیم، آن وقت حتماً ما خیلی زیانکاریم. (۱۴)
پس وقتی که او را بردند و با هم متحد شدند که او را در قعر چاه بیندازند و ما به او وحی کردیم که تو
حتماً آنها را به این کارشان با خبر خواهی نمود. ولی آنها شعور نداشتند. (۱۵)

و شب نزد پدرشان آمدند، در حالی که گریه می کردند. (۱۶)
گفتند: ای پدرمان، ما وقتی رفتیم با هم مسابقه ای انجام دهیم و یوسف را در کنار اثاثیه خود گذاشته
بودیم، او را گرگ خورد و تو حرف ما را باور نداری، اگر چه راستگو باشیم. (۱۷)

و پیراهن او را با خون دروغینی (که به آن مالیده بودند) آوردند. یعقوب گفت: بلکه هواهای نفسانی
شما کاری را برای شما آراسته است. پس صبر خوبی باید کرد و در مقابل آنچه توصیف می کنید، از خدا
یاری گرفته خواهد شد. (۱۸)

و کاروانی (در کنار چاه) آمد. پس آنها سقای خود را فرستادند (تا آب بیاورد) او وقتی سطل خود را
در چاه انداخت (و بالا کشید) گفت: بشارت! این پسری است و او را به خاطر تجارت و فروختن پنهان
کردند و خدا دانا است به آنچه می کنند. (۱۹)

و او را به قیمت کمی، چند درهمی فروختند و آنها درباره فروختن او بی رغبت بودند. (۲۰)
و کسی که او را از مصر خریده بود، به زنش گفت: از او خوب نگهداری کن. امید است فایده ای برای
ما داشته باشد یا او را به فرزندی برداریم و این چنین یوسف را در زمین دارای امکانات قرار دادیم و برای
اینکه به او علم تعبیر خوابها را بیاموزیم و خدا بر کار خود مسلط است، ولی اکثر مردم نمی دانند. (۲۱)
و وقتی به حد بلوغ و قدرتش رسید، به او حکمتی و علمی عطا کردیم و این چنین ما به نیکوکاران
جزا می دهیم. (۲۲)

برداشت از آیات ۳ - ۲۲ (قصه حضرت یوسف علیہ السلام)

از این آیات برای سالک الی الله هفت بند وجود دارد که باید به آنها دقت کند:
اول: سالک الی الله باید مسائل معنوی خود را حتی به برادرانش اگر اهل تزکیه نفس نیستند نگوید،
زیرا ممکن است آنها حسادت کنند و او را تکذیب نمایند و موجبات ناراحتی او را فراهم بیاورند.
دوم: اگر کسی را دوست دارید و در چهره او نور معنویت مشاهده می کنید، در مقابل کسانی که اهل
تزکیه نفس نیستند به او اظهار محبت شدید نکنید. زیرا ممکن است حسادت آنها حتی سبب کشتن
محبوب شما شود و او را از شما بگیرند.
سوم: به هیچ وجه به کسانی که اهل تزکیه نفس نیستند اعتماد نکنید و امانتی به دست آنها نسپارید

که پشیمان خواهید شد.

چهارم: گریه کسانی که دروغگو هستند و تزکیه نفس نکرده به هیچ وجه اعتبار ندارد و گفتارشان ولو با دلائل ظاهری معتبری باشد، ارزشی نخواهد داشت.

پنجم: در تمام مصائب تنها چیزی که ممکن است انسان را آرامش بدهد و به مقصد برساند، خوب صبر کردن و از خدای تعالی کمک گرفتن است.

ششم: افرادی که تزکیه نفس نمی‌کنند، روز بروز بر قساوتشان افزوده می‌شود تا جایی که مثل یوسفی را به قیمت بسیار ناچیزی می‌فروشند و او را دزد و دروغگو معرفی می‌کنند.

هفتم: ظالمین و آنهایی که تزکیه نفس نکرده‌اند، فکر می‌کنند که با اظهار دشمنی به اولیاء خدا به آنها صدمه وارد کرده و آنها را از بین می‌برند ولی غافل از آنکه خدای تعالی آنها را کمک می‌کند و علم و حکمت بیشتری به آنها عنایت می‌فرماید و به نیکوکاران جزای وافری می‌دهد.